

ΤΑΞΙΔΕΥΟΝΤΑΣ ΜΕ ΤΟΥΣ «ΒΕΛΓΟΥΣ ΕΥΓΕΝΕΙΣ»

Μέρος Β'

Βαπόρια με ψυχή

Δύο βέλγικα «ευγενικά» πλοία στα ελληνικά νερά: τα θρυλικά ΑΙΓΑΙΟΝ των Αδελφών Αγαπητού και ΛΥΔΙΑ της ΕΛΜΕΣ. Βαπόρια «ατίθασα», ναυτικά, караβοлаτρικά, ψυχωμένα. Η ιστορία τους, οι μεγάλοι σταθμοί, οι περιπέτειες από περασμένες δεκαετίες. Και αναμνήσεις ανθρώπων που τα ταξίδεψαν, του Cpt Μιχάλη Δεναζά και του Cpt Ισίδωρου Μαρμίδη

Τα ΑΙΓΑΙΟΝ και ΛΥΔΙΑ υπήρξαν οπωσδήποτε δύο από τα ομορφότερα ποσάγια που πέρασαν ποτέ από την ελληνική ακτοπλοΐα. Βαπόρια κλασικά, ναυτικά, γεροδεμένα, με ανοιχτά καταστρώματα παντού, με ξύλινες κουπαστές και πλώρη ξυράφι. Βαπόρια που η κοψιά τους μαρτυρούσε ότι χτίστηκαν από πραγματικούς γνώστες της ναυτικής τέχνης. Διψούσαν για αναμετρήσεις με τα κύματα και πρόσφεραν αξέχαστες εμπειρίες στους επιβάτες που ήξεραν να εκτιμούν τα γνήσια θαλασσινά ταξίδια· εκείνα όπου οι πραγματικοί πρωταγωνιστές ήταν ο δυνατός άνεμος και η αρμύρα της ανοιχτής θάλασσας. Με το ΛΥΔΙΑ δυστυχώς δεν είχα τη χαρά να ταξιδέψω και να απολαύσω το ανοιχτόγκριζο σκαρί του να παίζει με τα κύματα. Εκείνα τα χρόνια ταξίδευε στην Αδριατική.

Το ΑΙΓΑΙΟΝ, όμως, το έζησα σε όλο του το μεγαλείο. Ένωσα την αίγλη που απέπνεε ο μεγάλος αυτός «Βέλγος ευγενής». Το κατάλευκο και στενόμακρο ταξιδιάρικο σκαρί του ήταν το κάτι άλλο. Βαπόρι αμπάσο, χαμηλόπλωρο, ζόρικο στη μανούβρα και ατίθασο στην ανοιχτή θάλασσα. Είχε τον τρόπο του να ξεφεύγει από το μπότζί. Στα τέλη των χρόνων του '70 και σχεδόν σε όλη την επόμενη δεκαετία, η ναυαρχίδα των Αδελφών Αγαπητού αποτελούσε αιχμή του δόρατος της παραδοσιακής εταιρείας και κυριαρχούσε αναμφίβολα έναντι των περισσότερων τότε ανταγωνιστών του. Ο μύθος του παρέμεινε ζωντανός. Το θρυλικό αλλά ταλαιπωρημένο βασιλοβάπορο υπερασπιζόταν παλικαρήσια τα δικά του «κεκτημένα», δίνοντας μάχες σκληρές. Άλλωστε, εκείνες τις εποχές δεν υπήρχε χώρος για δύο πρωταγωνιστές.

Το ξενοδοχείο του δεν πρόσφερε ιδιαίτερες πολυτέλειες. Δεν είχε ό,τι «σερβίρουν» τα σημερινά «κουτιά» που λέγονται βαπόρια. Το γκαράζ του, επίσης, δεν ήταν μεγάλο. Όμως, το βασιλοβάπορο των Αγαπητών ήταν πραγματικός «μαχητής» στο ταξίδι του και σε αποζημίωne με το παραπάνω. Σε ταξίδευε ναυτικά, ήταν στιβαρό και γρήγορο, δάμαζε τα κύματα και έβαζε κυριολεκτικά στη θέση τους όσους προσπαθούσαν κατά καιρούς να το αμφισβητήσουν. Δεν ήταν λίγες οι φορές, ακόμη και προς τη δύση της καριέρας του, που αψηφούσε τη μανία του αιγαιοπελαγίτικου βοριά και εξαμολιόταν στο άγριο ανοιχτό πέλαγος αφήνοντας πίσω του δεμένο στο μεγάλο λιμάνι ακόμη και το τότε θηρίο της Παροναξίας, το ΠΟΣΕΙΔΩΝ ΕΞΠΡΕΣ. Ακόμη, δεν ξεχνιούνται οι ομηρικές κόντρες του τόσο με το στιβαρό ΣΑΜΑΙΝΑ της Ικαροσαμίας όσο και με ➤

Το KONINGIN FABIOLA ως ΛΥΔΙΑ, με την πρώτη φορεσιά της ΕΛΜΕΣ

Το ΑΙΓΑΙΟΝ με την πρώτη φορεσιά της εταιρείας Αδελφοί Αγαπητού